

Sygn. akt. I C 685/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego (del. do SO) Piotr Czernski

Protokolant sekretarz sądowy Anita Listoś

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lutego 2014 roku w Lublinie

sprawy ze skargi W. W.

o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w Lublinie o sygn. akt IC 405/05 z powództwa Syndyka Masy Upadłości (...) Spółki Akcyjnej w L. przeciwko W. W. o zapłatę

---

postanawia:

odrzuć skargę.

Sygn. akt I C 685/13

UZASADNIENIE

W skardze z dnia 28 czerwca 2013 roku W. W. na podstawie art. 401 pkt 2 kodeksu postępowania cywilnego z powodu pozbawienia go możliwości działania domagał się wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie I Wydział Cywilny z dnia 29 września 2005 roku, sygn. akt I C 405/05, uchylenie powyższego wyroku w całości, uchylenia nakazu zapłaty w stosunku do W. W. oraz oddalenia powództwa w całości, a także zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów ewentualnego, przyszłego zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Ponadto powód domagał się wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie I Wydział Cywilny z dnia 29 września 2005 roku, sygn. akt I C 405/05 - do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania o wznowienie.

W uzasadnieniu skargi wyjaśniono między innymi, że w dniu 28 marca 2013 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Skierniewicach P. P. doręczył skarżącemu zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, której podstawą jest prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie I Wydział Cywilny z dnia 29 września 2005 roku, sygn. akt I C 405/05 zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 15 października 2012 roku. O istnieniu tego wyroku skarżący dowiedział się dopiero z zawiadomienia przesłanego przez komornika. Istnienie tego wyroku zaskoczyło skarżącego i wprawiło go w zdziwienie, gdyż był przekonany, że sprawa wszczęta w 2004 roku zakończyła się po złożeniu przez niego zarzutów od nakazu zapłaty, a pozwany nie ma już do niego żadnych roszczeń. Tymczasem okazało się, że w aktach sprawy, z którymi skarżący zapoznał się po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji wynika, że postępowanie, pomimo złożonych przez niego zarzutów, toczyło się dalej, lecz bez jego obecności. Co prawda, z protokołów rozpraw wynika, że do skarżącego były wysyłane zawiadomienia o rozprawach, jednakże zawiadomienia te nigdy nie zostały mu dostarczone. W tamtym czasie nie mieszkał już pod adresem, na które były wysyłane zawiadomienia, jednakże przed przeprowadzką powiadomił Poczta Polską o zmianie adresu do doręczeń, składając

jednocześnie wniosek, aby cała korespondencja kierowana do niego (na jakikolwiek adresy) była dostarczała na nowy, wskazany Poczcie adres. Tak też się działo, skarżący dostawał na nowy adres różne przesyłki, w tym przesyłki z sądów, dlatego też nie spodziewał się, że może być jakaś korespondencja, która była do niego wysyłana na wcześniejszy adres, ale do niego nie trafiała. Skarżący nie mógł przypuszczać, że Poczta Polska może nie doręczać niektórych przesyłek, nigdy nie był o tym informowany.

W związku z tym skarżący został pozbawiony możliwości działania w tym postępowaniu, a w konsekwencji nie mógł zgłaszać żadnych zarzutów czy wniosków dowodowych. Jest to o tyle istotne, że z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wprost wynika, że roszczenie, którego pozwany dochodził od skarżącego, uległo przedawnieniu. Świadczy o tym informacja zawarta w odpowiedzi na zarzuty, z której wynika, że weksel został wypełniony tuż przed wniesieniem pozwu (w momencie dokonywania uzupełniającej opłaty skarbowej), czyli w październiku 2004 roku, a roszczenie pozwanego w stosunku do skarżącego (jak i w stosunku do dłużnika głównego i drugiego poręczyciela) stało się wymagalne w październiku 2000 roku (w chwili złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy ze skutkiem natychmiastowym). Oznacza to, że w chwili, kiedy pozwany wypełniał weksel, roszczenie było już przedawnione, a w konsekwencji, weksel został wypełniony już po upływie terminu przedawnienia roszczenia ze stosunku podstawowego. Co więcej, pozwany celowo i świadomie wskazał w wekslu nieprawdziwe daty wypełnienia weksla i daty płatności (co sam przyznał w odpowiedzi na zarzuty), wprowadzając w błąd i zmierzając tym do doprowadzenia skarżącego jak i dłużnika głównego i drugiego poręczyciela do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Wszystkie te okoliczności winny skutkować uchYLENIEM nakazu zapłaty i oddaleniem powództwa. Skarżący został pozbawiony możliwości czynnego występowania w toczącym się postępowaniu i powyżej opisanych zarzutów nie mógł podnieść, co doprowadziło do wydania niesprawiedliwego i krzywdzącego go wyroku, który nie znajduje żadnego oparcia w obowiązujących przepisach (k. 2-3)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 października 2004 roku Syndyk Masy Upadłości (...) Spółki Akcyjnej w L. złożył pozew o zapłatę solidarnie między innymi przeciwko W. W.. (k. 2)

W dniu 10 listopada 2004 roku Sąd Okręgowy w Lublinie wydał w postępowaniu nakazowym nakaz zapłaty m.in. przeciwko W. W. jako dłużnikowi solidarnemu. (k. 28)

Odpis powyższego nakazu zapłaty W. W. odebrał osobiście w dniu 3 grudnia 2004 roku pod adresem „ul. (...) nr 24, (...)-(...) W.”. (k. 33-33v)

W dniu 17 grudnia 2004 roku W. W. złożył zarzuty od powyższego nakazu, wskazując w nich swój adres: „ul. (...), (...)-(...) W.”. (k. 34)

Również w ostatnim ze złożonych w toku recessu pism procesowych z dnia 4 kwietnia 2005 roku W. W., wskazał swój adres: „ul. (...), (...)-(...) W.”. (k. 48)

Dwa kolejne zawiadomienia o terminie rozprawy zostały doręczone W. W. w sposób zastępczy, ponieważ korespondencja została zwrócona z adnotacją, iż adresat wyprowadził się. (k. 71, 74)

Wyrokiem z dnia 29 września 2005 roku Sąd Okręgowy w sprawie pod sygn. akt IC 405/05 utrzymał w mocy wskazany wyżej nakaz zapłaty w stosunku do W. W., zasądził od niego na rzecz powoda kwotę 7.200,00 zł tytułem kosztów postępowania. (k. 77).

W dniu 21 listopada 2005 roku na wniosek powoda nadano klauzulę wykonalności wydanemu wyrokowi. (k. 78)

W dniu 6 kwietnia 2006 roku na wniosek powoda nadano klauzulę wykonalności wydanemu nakazowi zapłaty. (k. 81)

W dniu 1 października 2010 roku wydane zostało postanowienie o zakończeniu postępowania upadłościowego (...) Spółki Akcyjnej w L., a następnie w dniu 3 grudnia 2012 roku nastąpiło wykreślenie tego podmiotu z Rejestru

Przedsiębiorców KRS, przy czym wpis, o którym mowa, uprawomocnił się w z dniem 18 grudnia 2010 roku. (KRS nr (...), www.ms.gov.pl.krs, k. 44, 49, 54-57)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 409 k.p.c. skarga o wznowienie powinna czynić zadość warunkom pozwu oraz zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, podstawę wznowienia i jej uzasadnienie, okoliczności stwierdzające zachowanie terminu do wniesienia skargi oraz wnioski o uchylenie lub zmianę zaskarżonego orzeczenia.

Z powyższego przepisu wynika, że skarga o wznowienie postępowania podlega co do zasady takim samym rygorom formalnym jak pozew. Z kolei zgodnie z treścią art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd odrzuca pozew między innymi w sytuacji, gdy jedna ze stron nie ma zdolności sądowej. Tymczasem w przedmiotowej sprawie ustalono, że w chwili wniesienia skargi o wznowienie postępowania przez W. W. wierzyciel nie miał już zdolności sądowej.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w sentencji.